

Forstihuuto

3/2021

SATEINEN SYYSHYDE ■ KURSSIHALLITUS K-114 ■ VUORIJÄRVEN SAVUSAUNA ■ KESÄTYÖT: BRYSSEL, VMI, AHVENANMAAN PERHOSKARTOITUS ■ SYYSSITSIT ■ SISU ■ EVIRAN OIKOPOLUN JATKO-OSA

FORSTIHUUTO 3/2021

SISÄLTÖ

- 3 Pääkirjoitus
- 4 Puheenjohtajalta
- 5 Loimun palsta
- 6 Sateinen syys Hyde
- 7 Hydemeemit
- 8 Kurssihallitus K-114
- 10 Sauna, sade ja sienipiirakka eli tarina Vuorijärven yksinäisestä savusaunasta
- 12 Harjoittelu Euroopan ytimessä: metsäpolitiikkaa ja Brysselin iltamenoja
- 16 Mikä ihmeen VMI?
- 19 Forstit perhosten pauloissa – Ahvenanmaan täpläverkkoperhos- ja härmäkartoitus
- 22 Syysitsit – syksyn ensimmäiset sävelet
- 24 Sisu International Sports United – Viikin uusi poikkitieteellinen järjestö
- 25 Kysy Antero Vipuselta
- 26 Eviran oikopolun tarina jatkuu
- 27 Jahtivoudin palsta
- 28 Tiedottajan palsta

TOIMITUS

PÄÄTOIMITTAJA Venla Luttinen

MUU TOIMITUSKUNTA Vilma Toivonen, Senni Kanerva, Mikko Autere, Albert Laukkanen, Oona Huttunen, Sini Salko, Saija Papunen, Eetu Rosnell, Otto Liutu, Matias Virta ja Riina Alitalo

TAITTO Johanna Tuviala

KANNEN KUVA Sableena Baculum, Sipoonkorpi

KESKIAUKEAMA Kurssin isäntä soittaa sisällä selloa muiden kiivetessä ikkunasta sisään

SÄHKÖPOSTI forstihuuto@gmail.com

TOIMITUSKUNNAN OSOITTEET muotoa etunimi.sukunimi@helsinki.fi

Forstihuuto on Metsäylioppilaat RY:n lehti, joka ilmestyy viisi kertaa vuodessa. Metsäylioppilas on Forstihuudon erikoisnumero.

Forstihuuto saa HYYn järjestölehtitukea.

JULKAISIJA Metsäylioppilaat RY

PAINOPAikka Bookcover Oy

ISSN-L: 1459-9946

ISSN: 1459-9945

PÄÄKIRJOITUS

Vuoden kolmannessa Forstihuudossa halusimme esitellä tarkemmin kaikkea sitä, mitä opiskelijaelämä parhaimmillaan on. Sitsejä, järjestöhommia, kiinnostavia harjoittelupaikkoja... Jokainen voi rakentaa opiskelijaelämästään juuri omannäköistä. Toivon, että jokainen saa syksyn aikana nauttia lisääntyvästä vapaudesta, lähiopeutuksesta ja tapahtumista.

Syksy on uusien alkujen aikaa, ja tänä vuonna olemme saaneet todistaa suoranaista uudelleensyntymää. Opiskelijakulttuuri on herännyt horroksestaan, ja opinnot muistuttavat taas enemmän sitä, mitä vanhemmat opiskelijat ovat viimeisen kahden vuoden ajan kaiholla muistelleet.

Opiskelijat ovat viimein palanneet kampuksille. Silvican aiemmin autioilla käytävillä kaikuvat taas vanhempien opiskelijoiden iloiset tervehdykset, ja pian hämmentyneet fuksitkin oppivat, että tässä kerrostalossa kaikkia moikataan.

Kalenterit täyttyvät perinteisistä tapahtumista, ja ilmaisen pitsan tuoksu kantautuu klubilta harva se viikko. Kärrysaunan ympärillä hiippailee syysiltojen hämärtyessä alastomia hahmoja. Kaukana Hyytiälän metsissä vaeltaa taas laumoitain oranssiliivisiä metsäläisiä. Viikin alkuperäispopulaatio punaisissa haalareissaan on laajentanut reviiriään ainakin A2:n jatkoille asti.

Nature is healing.

Venla Luttinen
Forstihuudon
päätoimittaja

PUHEENJOHTAJALTA

Tervetuloa Viikkiin, syksy!

Uusi syksy on taas saapunut, ja opiskelijujen alkaessa myös Viikin kampuksen ovet aukesivat. Pitkästä aikaa on päästy myös kokoontumaan, harrastamaan ja jopa sitsaamaan. Kertsille on myös virrannut tasaisen kasvavaan tahtiin vanhoja ja uusia forsteja. Toivottavasti nähdään ja kuullaan mahdollisimman pian!

Tämä syksy kuuluu pitkälti vanhojen perinteisten juhlien ja muun toiminnan herättelemisessä, mutta uusiakin juttuja on jo järjestetty. Esimerkiksi lokakuiset laulukierrokset ja syksyn huippukohta Hirvi- ja taimijuhlat, eli tuttavallisemmin HT:t, palautuvat uudestaan metsäläisten mieliin.

Tämänkin kesän Hyytiälän kenttäkurssi saatiin suoritettua yhtä onnistuneesti kuin aiemminkin, vaikka toisen vuosikurssin opiskelijoista normaaliin opiskelijaelämään sopeutuminen onkin saattanut tuntua hieman kömpelöltä. Kesä Juupajoella on intensiivisiä viikkoja täynnä.

Itsellenikin syksy on ollut muutoksia täynnä: ainejärjestön viralliset ja epäviralliset toimet saattavat vaatia äkillisiäkin muutoksia, HOPS muuttuu viikon välein eikä sitä edes tiedä, mistä osasta Suomea löytää itsensä seuraavana viikonloppuna. Tunnelma on kuitenkin odottava.

Ja loppuun vielä erityismaininta uusille opiskelijoille: tervetuloa Viikkiin ja metsäläisyhteisöön! Forsteiksi teidät kastetaan marraskuussa Hirvi- ja taimijuhlilla, joita ei kannata jättää välistä. Nähdään siellä!

Terkut pikateiltä!
Vilma

Tervetuloa luonnon-, ympäristö- ja metsätieteilijöiden asiantuntijayhteisöön!

Onnittelut opiskelupaikastasi ja tervetuloa opiskelijajäseneksi Luonnon-, ympäristö- ja metsätieteilijöiden liitto Loimuun! Me olemme luonnon-, ympäristö- ja metsätieteellisten alojen korkeimmin koulutettujen asiantuntijoiden yhteisö. Teemme joka päivä töitä sen eteen, että nykyinen ja tuleva työelämä tarjoaa Sinulle palkitsevia mahdollisuuksia. Ajamme asiaasi sekä isoja työntekijäryhmiä koskevissa työmarkkinaneuvotteluissa että työpaikalla eteesi tulevissa yksittäisissä tilanteissa. Tuotamme Sinulle korkealaatuisia palveluita ja tutkittua tietoa oman osaamisesi sekä ura- ja työllistymismahdollisuuksiesi kehittämiseen. Vaikutamme yhteiskunnallisesti loimulaisten alojen elinvoimaisuuden edistämiseen. Tarjoamme Sinulle rahanarvoisia jäsenetuja hyödyllisistä tuotteista ja palveluista. Tuemme ja autamme Sinua läpi koko opiskelu- ja työelämäsi.

Tee rohkeita valintoja, löydä omat juttusi ja porukkasasi

Opintojesi aikana Sinulla on mahdollisuus löytää omat mielenkiinnon kohteesi. Kokeile rohkeasti erilaisia kursseja ja sivuaineita, järjestötoimintaa, yritysvierailuja, konferensseja, tapahtumia. Heittäydy täysillä mukaan kaikkeen opiskeluusi liittyvään. Nauti, koe ja opi niin onnistumisista kuin virheistäkin. Kasvamisesi korkeasti koulutettuna asiantuntijana ja ammattilaisena on juuri alkanut ja jatkuu läpi koko elämän.

Nykyiset opiskelukaverisi ovat tulevia kollegoitasi, asiakkaitasi, yhteistyökumppaneitasi. Te työllistytte asiantuntijatehtäviin ihmiskunnan hyvinvoinnin ja maapallomme tulevaisuuden kannalta avainaloille. Loimun opiskelijatoiminta tarjoaa Sinulle erinomaisen mahdollisuuden tutustua uusiin, samanhenkisiin ihmisiin, joiden kanssa voit saada yhdessä aikaan isoja asioita sekä nyt opiskeluaikana että tulevaisuudessa työelämässä.

Loimu on Sinua varten – Loimussa voit vaikuttaa

Loimussa on noin 15 000 jäsentä, joista lähes 3 500 opiskelijajäsentä. Kuulumme korkeasti koulutettujen keskusjärjestö Akavaan, ja olemme yhdessä muiden akavalaisien järjestöjen kanssa saavuttaneet suomalaisille korkeasti koulutetuille työntekijöille kollektiiviset työ- ja virkaehtosopimukset, vuosilomajärjestelmän, perhevapaajärjestelmän sekä monia muita asiantuntijoiden työelämää parantaneita yhteiskunnallisia uudistuksia.

Liity siis mukaan joukkoomme ja tutustu yhteisöömme. Kenties saamme Sinusta myös aktiivisen vaikuttajan Loimun toiminnassa. Ensimmäisen vuoden kandidaatti- tai AMK-opiskelijana tarjoamme jäsenyyden Sinulle vuodeksi eteenpäin! Lisätietoa Loimusta ja sen tarjoamista palveluista saat osoitteesta loimu.fi.

Loimuavin terveisin alan asiantuntijoiden puolesta,
Luonnon-, ympäristö- ja metsätieteilijöiden liitto Loimu ry

Mikko Salo

Toiminnanjohtaja

Luonnon-, ympäristö- ja metsätieteilijöiden liitto Loimu ry on 15 000-jäseninen akavalainen edunvalvonta- ja palvelujärjestö. Koulutukseltaan jäsenet ovat biologeja, biotieteilijöitä, kemistejä, geologeja, limnologeja, metsänhoitajia, ympäristötieteilijöitä, meteorologeja, maantieteilijöitä, tilastotieteilijöitä, fyysikoita, matemaatikoita – ja monia muita luonnontieteiden, ympäristötieteiden ja metsätieteiden ammattilaisia.

SATEINEN SYYSHYDE

TEKSTI: SENNI KANERVA KUVAT: JUUSO HELANDER

Sunnuntai-iltana auton keula kääntyi kohti Hyytiälän metsäasemaa, jossa tupa odoteli valoisana ja lämpimänä. Patterit olivat täysillä. Ensimmäinen ilta meni kotiutuessa ja ihaillessa Impivaaran historiaa huokuvia hirsiseiniä. Jos nuo seinät osaisivat puhua, ne kertoisivat satojen forstien salaisia hydetarinoita.

Maanantaina kiertelimme lisää metsäase-
man ympäristössä ja pääsimme tutustumaan Smear-asemaan, rohkeimmat saivat kiivetä myös mittaustorniin. Iltapäivällä vierailimme Metsä Groupin puunkorjuutyömaalla, jossa teimme erittäin tieteellistä tutkimusta metsäkoneiden istuimien joustavuudesta.

Tiistaina kuuntelimme **Ilkan** viisauksia metsän mittauksesta ja kaivelimme yhdessä maaperää. Keskiviikkona kaikki pääsivät kasvitentistä läpi ja saimme lähteä vähän tuulettumaan toogabi-leisiin. Torstaiamuna metsästä saattoi bongata väsyneen ja ehkä vähän huonovointisenkin forstin.

Perjantaina kenttäkurssi päättyi suokierrok-
selle, josta kaikki yksi toisensa jälkeen lähtivät märin sukin ja sammalten maku suussa kotia kohti. Viikon aikana muodostui kurssihal-
lituksen lisäksi myös Hyydelsby Akatemisk Simklubben (HAS), mutta jääköön sen salaisuudet vanhojen hirsiseinien omalletunnonle. ■

**HYDE-
MEEMIT**

**KOONNUT:
VENLA LUTTINEN**

Meikäpoika ennen hydeä:

Vittu mä en enää
jaksaa oon nii loppu
muutan johonki vittu
metsää ja tuun
yhdeks Sphagnumien
kans tai jotain

Meikäpoika hyden käynyt:

:)

Luo tarkan, helposti kalibroittavan
runkokäyrän, jonka käyttö on helppoa

Laasasenaho

Puu koostuu sylintereistä, jotka
kaikki mitataan erikseen

Huber

KURSSIHALLITUS K-114

KYSYMYKSET:

- Odotukset vuodelle
- Parasta opinnoissa tähän mennessä
- Drinkkivinkki

Emäntä

VILJA VANONEN

- Eniten odotan hauskoja tapahtumia, mahtaviin ihmisiin tutustumista ja mielenkiintoisia kursseja
- Metsäläisten yhteisöllisyys, uudet tuttavuudet ja syyshyde
- Pirkan booli

Isäntä

JUHO TIITTO

- Odotan innolla kesän kenttäkurssia ja tietenkin tapahtumia
- Uudet ihmiset ja syyshyde (aamu-uinnit)
- Kuten kuvasta näkyy nii maito tai jos ei ole, GT

Fuksivastaava **IIDA ELLI ILONA IITAINEN**

- Uusiin ihmisiin tutustuminen, ekskut ja eppinen pikkujoulukausi!
- Upeat ihmiset, huiput tapahtumat ja maapallon metsät (Kanninen<3)
- Inkiväärishotti on aina fresh

Fuksivastaava **ANNA KAPONEN**

- Päästä tutustumaan metsäläisiin entistä paremmin, kokemaan erilaisia tapahtumia, sekä toteuttamaan niitä yhdessä kurssihallituksen kanssa. Odotan myös innolla, että päästään yhdessä Iidan kanssa toimimaan fuksivastaavina!
- Syyshyde ja kurssikaverieihin tutustuminen.
- "Välivesi" eli Vergi, sitruuna FUN Light ja vesi.

Taloudenhoitaja
SEBASTIAN MUSTALA

- Paljon erilaisia tapahtumia.
- Muihin opiskelijoihin tutustuminen, Syyshyde ja Hyytiälän hirvijahti.
- Kahviplöro

Tiedottaja
HENNA SUUTALA

- Heittäytyvä meininki, hauskojen tapahtumien järkkääminen ja tutustuminen ihaniin ihmisiin
- Syyshyde <3
- Sesonkiherkku punkku+glögi

Harrastevastaava
JOEL KIIRAS

- Odotan kivoja kursseja ja hyviä bileitä
- Parasta tähän asti on ollut bileet
- Kotimaista Vaalea lagerolut

Musiikkivastaava, eli toinen harrastevastaava
AADA TAALAS

- Paljon kivoja tapahtumia, innokasta porukkaa ja loistavaa musaa!
- Rekolan aistimetsäily, eli sammaleessa makoilu ja maistelu.
- Muutaman jälkeen voi vielä ajaa.

Kaliamestari
OTSO PEKKO

- Neljä vuodenaikaa
- Kemat ja uudet naamat
- Sandels

Kaljamestari
JARI LINDFORS

- Kovat
- Relaskoopin käyttö
- Hyppy tyhjiyteen

Kaljamestari
VERNERI JOKELA

- Yhdessä tekemistä, Metsäläistä yhteisöllisyyttä ja ohrasmoothien nauttimista
- Syyshyde, loistavat kurssikaverit ja Hyydelsby Akatemisk Simklubben
- Darravinkki: "Uusi nousu tai puolimaraton, there is no medium."

Kaljamestari
HENNI NURMOS

- Paljon hyviä bileitä!
- Uudet kaverit
- Absintti

SAUNA, SADE JA SIENIPIIRAKKA ELI TARINA VUORIJÄRVEN YKSINÄISESTÄ SAVUSAUNASTA

Koko kurssin vahvuisen Kallenaution kestickievari -vierailun jälkeen monilla oli mielessä viikonlopun vietto jossain aivan muualla kuin Hyytiälässä. Viikonloppuporukkamme kuitenkin suuntasi kohti Bambinoa upouudet Husqvarna-lippikset päässä. Paikallisen ruokakulttuurin tukemisen lisäksi tutustuimme paikalliseen luontokohteeseen – Juupajoen rotkoon. Paluu Hyytiälään ja Pikku sauna kuumaksi. Löylyissä suunnittelimme jo seuraavan päivän saunomista. Ajatuksissa oli Vuorijärvi ja sen ränsistynyt savusauna.

Vuorijärven vanha maatila sijaitsee noin kolmen kilometrin päässä Hyytiälästä. Tilan päärakennus tuhoutui 1960-luvulla ja nykyisin asumaton tila koostuu aittarakennuksista ja yksinäisestä savusaunasta vanhojen koivujen alla. Allapa hyvinkin, nimittäin marvin retkeilyn lopuksi vierailimme kyseisellä tilalla. Yksinäinen savusauna, jonka katto oli notkolla sen päälle kaatuneen paksun koivun painosta, teki meihin vaikutuksen. Heti heräsi ajatus, että tuo kylmä kasa hirsii lämmitettäisiin, ja että metsäylioppi-laat löylyttelisivät siellä kuin aikana, jona saunan lämmittäminen oli taidetta. Idea tyrmättiin kiuasvuuden takia. Saunan mukana kuulemma palaisi koko kangas.

Kurssin loppupuolen sateiset päivät herättivät ajatuksen Vuorijärvestä ja sen sateessa yksin seisovasta saunasta. Märässä taimikossa rai-vaavan metsäylioppilaan mieltä lämmitti ajatus tuon surullisen hökkelin lempeistä löylyistä.

Asemanjohtajaa lähestyttiin ujosti ja lupaa toivottiin husku-lippis kourassa. Vastaus oli lyhyt, mutta myönteinen: ”Kokeilkaa.”

Lauantaiaamun harmaudessa pakkasimme auton takakonttiin polttopuut, pesu- ja löylyvedet sekä kaikkea epämääräistä, moottorisahankin kai varmuuden vuoksi. Ala-Hyytiäläntietä Kiuastien ohi ja sitten vasemmalle ajettuamme Vuorijärvellä vastassa oli yllätys. Joku oli muistanut tuota vanhaa reppanaa ja poistanut sen kattoa rasittavan koivun rungon. Ryhdyimme toimeen. Saunamestari **Emma Lakaniemen** johdolla saimme kiukaan syttymään ja sauna heräsi henkiin. Vanhat hirret piristivät ja pölystä lakaistu lattia narisi riemusta. Kiuas lämpeni ja innosta puhkua sauna työnsi savua seiniensä raoista. Jännitystä loivat tulipesän ovena toimineet halkeilevat kipsilevyt ja saunan takaseinää nuolevat liekit.

Päivä oli jo pitkällä, eikä metsäylioppilaan vatsaa täytetä pelkällä riemulla, joten ryhmämme jakautui kahtia. Ruuanlaittajat lähtivät asemalle piirakoiden tekoon ja loppuporukka jäi saunavahdeiksi. A-talon solukeittiössä valmistui juustoinen herkkutattiipiirakka. Pääraaka-aine oli peräisin metekin korjuukelpoisuusrastilta, jossa osa ihmetteli maan kantavuutta, kun toiset metsästäjä-keräilijän piirteitä omaavat hyödynsivät metsän ekosysteemipalveluja korjaamalla kuvion tattiesiintymiä. Jälkiruuaksi loihdittiin salaisella reseptillä leivottu omenapiirakka. Omenat tosin olivat kaupan tädeiltä.

Olimme nyt täysin herättäneet yksinäisen saunan horroksestaan. Vuorijärvellä saunottiin taas.

Monelle kyseessä oli ensimmäinen kerta savusaunan lämmittäjänä ja homma paljastuikin pian melko verkkaiseksi toiminnaksi. Sadetta aittarakennuksen katoksen alla pitäneet saunanvahtijat olivat aivan tohkeissaan, kun ruokalähetys kaarsi tilan pihaan. Päivän ruokailujen suunnittelu oli ollut hieman vajavainen, mistä johtuen tämä noin kello neljältä tarjoiltava välipala oli monelle päivän ensimmäinen ateria. Piirakkapelti tyhjensi silmänräpäyksessä, vuolaiden keuhujen saattelemana. Sienipiirakan loputtua raavaimmat saunanlämmittäjät söivät nälkäänsä aimoannoksen jälkiruuaksi tarkoitettua omenapiirasta.

Ehtoon koittaessa teki jo kovasti mieli lauteille. Kahdeksan aikaan uumoilimme, että seitsemän tunnin lämmitys voisi jo riittää. Tulipesässä oli tässä vaiheessa punaisena hohkava hiillos, jonka pitäisi antaa rauhassa räytyä. Olimme malttamattomia ja päätimme hieman jouduttaa tätä räytymistä. Suunnitelmana oli lapioida hiilet metalliämpäriin, jossa oli vettä pohjalla, ja siitä kipata monttuun sateen armoille. Manööveri oli hieman riskialtis, mutta toimessa pidettiin pää kylmänä. Tai ainakin yritettiin siinä hornan hiillosta lapioidessa. Kun tulipesä saatiin monen hikipisaran jälkeen tyhjennettyä, oli edessä savusaunan lämmityksen kohokohta. Kitulöylyjen tarkoituksena on poistaa häkä saunan sisätiloista. Me ensi kertaa saunaa lämmittämässä olleet jännitimme, kuinka kovasti kiuas sihahtaa. Me emme nimittäin olleet varmoja, riittikö päivän urakkamme. Saunamestarimme

kuitenkin itsevarmasti ja päättäväisesti herätti kiukaan henkiin. Kiuas sihahti ensimmäisestä vesinapollisesta. Olimme nyt täysin herättäneet yksinäisen saunan horroksestaan. Vuorijärvellä saunottiin taas.

Kynttilän valossa heitetyt löylyt olivat makeita mutta lyhyitä. Lämpö karkasi nopeasti hirsien välistä ja iän tuomista rakosista. Itäiset ja läntiset murteet kohtasivat löylyissä, kun tuli erimielisyyttä hakkasimme toisiamme selkään vihdalla vaiko vastalla. Vuorijärven tilan heikot peseytymismahdollisuudet myös kävivät ilmi, joten saunojat joutuivat tyytymään asemalta tuotuun pieneen vesimäärään. Rohkeimmat kylpivät viereisessä, suopelloilta virtaavassa mutaajassa. Näiltä rohkeimmilta kuullun tiedon mukaan ojasta tultiin likaisempana pois.

Kiuas jaksoi jakaa lämpöään löylyin noin tunnin verran. Peseydyimme niin hyvin kuin sillä vesimäärällä pystyimme ja iltahämärissä suuntasimme kohti Hyytiälää. Asemalla olikin Pikku sauna lämpimänä ja moni liittyi lauteille toiselle kierrokselle yhtä saunakokemuksta rikkaampana. Samalla huomasimme Pikku saunan viereisen kodan jääneen kenties epähuomiossa lukitsematta. Otimme tilanteesta ilon irti ja siirryimme nauttimaan yöksi kääntyneestä ehtoosta tällä kertaa kodan lämpöön. ■

Hyytiälän riemuntäyteisiä viikonloppuja muistellen, **Mikko, Albert** ja koko H&VK-kerho

HARJOITTELU EUROOPAN YTIMESSÄ:

METSÄPOLITIikka JA BRYSSSELIN IltamENOJA

OOONA HUTTUNEN

Vietin viime kesän harjoittelussa Brysselissä, Euroopan parlamentissa, tarkemmin Euroopan parlamentin jäsen **Ville Niinistön** tiimissä. Kesä meni liitäen ohii mielenkiintoisten asioiden äärellä. Olen pitkään itse ollut kiinnostunut ympäristöpolitiikasta, joten lähdin matkalle hyvin innostuneissa tunnelmissa.

Euroopan parlamentti on työpaikkana hyvin suuri ja kansainvälinen, mutta mepin tiimissä pääsee työskentelemään pääosin tutun ja turvallisen tiimin kanssa. Itse parlamentti on ruokaloinen, kirjakauppoineen ja kauneushoitoloineen kuin oma pieni maailmansa. Harjoittelijana parlamentissa pääsee kuitenkin kulkemaan vapaasti muiden työntekijöiden tavoin.

Harjoitteluni aikana hoidin päivittäin hallinnollisia asioita, kuten sähköpostia ja logistiikkaa. Lisäksi työnkuvaani liittyivät vaihtelevat teemat: tehtävät mepin valiokuntatyöskentelyyn liittyen. Erityisesti metsä- ja ympäristöasiat olivat Euroopan komission uuden metsästrategian ja LULUCF-asioiden myötä kesän aikana paljon pinnalla.

Torstai-illan viettoja Euroopan parlamentin edustalla

Allekirjoittanut

Parlamentti

Bryssel on helpohko kaupunki sopeutumisen puolesta. Vaikka Belgia on ranskan-, hollannin-, ja saksankielinen maa, kaikki hoitunee silti hyvin englanniksi. Samanmielisiä ihmisiä on vaivatonta löytää kansainvälisten työmahdollisuuksien runsauden vuoksi, esimerkiksi jo parlamentilla oli kesän ajan ymmärtääkseni satoja harjoittelijoita. Illanviettoa ei siis Brysselistä tarvitse juurikaan hakemalla hakea. Sosiaalista puolta helpottavat esimerkiksi parlamentin työntekijöille suunnatut joka torstaiset afterwork-tapahtumat parlamentin edustalla olevassa puistossa. Tapahtuma on kuitenkin avoin kaikille, ja ilmeisen tuttu konsepti brysseliläisille.

Metsäopiskelijoille Brysselistä löytyy varmasti laajemmin paljon mielenkiintoisia harjoitteluja ja työmahdollisuuksia. Omassa harjoittelussani tuli selkeästi ilmi se, miten yhteiskunnallisemmaksi metsiin ja ympäristöön liittyvissä työtehtävissä on tarvetta esimerkiksi ekologisten prosessien ymmärtämiselle. Onnistuin kesän aikana bongaamaan parlamentista muutamankin metsänhoitajan suomalaisten meppien tiimeistä!

Kaiken kaikkiaan kesä Brysselissä oli ikimuis-toinen. Suosittelen kaikkia kansainvälisistä mahdollisuuksista kiinnostuneita opiskelijoita pitämään korvat ja silmät auki samankaltaisille mahdollisuuksille. ■

MIKÄ IHMEEN VMI?

TEKSTI, KUVAT JA LAULUN SANAT: SABLEENA BACULUM

VMI eli Valtakunnan Metsien Inventointi on Luonnonvarakeskuksen ylläpitämä mittaussarja, jonka puitteissa tarkastellaan Suomen metsien kasvua ja terveydentilaa. VMI täytti tänä kesänä sata vuotta, eli ensimmäinen maastokesä saatettiin pakettiin vuonna 1921. Mutta millainen työpaikka tämä VMI oikein siis on?

VMI:n viime vuosisadalla alkaessa mittausryhmä oli kymmenhenkinen. Tuon ajan mittausprotokollasta, mittalaitteistosta tai mittausryhmästä on nykyiseesä VMI-formaatissa jäljellä enää hyvin vähän; tärkeimpänä armeijasanastosta juontunut termi ryhmänjohtaja. Nykyisellään VMI:ssä Suomen metsiä kiertää yhteensä 40 ihmistä kahden hengen työpareissa ryhmänjohtaja mittaajineen – sekä suunnilleen saman verran techiä kuin kuulennolla aikoinaan.

Mittauspari kulkee autolla omalla työalueellaan, joka on yleensä kooltaan keskimäärin hieman maakuntaa pienempi, ja mittaa ryvaskoealotannalla määritettyjen pisteiden ominaisuuksia ympyräkoealalla (maastomittaja) sekä metsikkökuviotasolla (ryhmänjohtaja). Kesän jälkeen sitä tietää marvanneensa, kun monta viikkoa reissattuaan palaa ihmeellisen monipuolisen

tuntuiseen Helsinkiin. VMI-kesä tosin jatkuu niin kauan kuin lehdet ovat puissa ja vielä hiukan sen jälkeenkin, työsuhde kun kestää noin 6 kuukautta. Erilaiset metsänhoidolliset "tilanteet" ynnä muut tulevat hyvin tutuiksi, samoin Suomen eri kolkat. Kasvukauden kulun saa nähdä myös alusta loppuun rankkasateineen ja helteen kaikkineen.

Luonnonvarakeskuksen haku VMI:hin on keväällä samaan aikaan kuin muidenkin kesätyöpaikkojen haku. Tämän vuoden (2021) sekä ensi vuoden (2022) tilapäisinä erikoisuuksina VMI:n rinnalle on tullut Operaatio Mustikka, eli projekti jossa kartoitetaan metsien aluskasvillisuutta. Operaatio Mustikan ensimmäiset kartoitukset tehtiin 25 vuotta sitten, ja nyt 2020-luvun kartoitusten avulla päästään tarkastelemaan metsien aluskasvillisuudessa tapahtuneita muutoksia. Kesätyöstä maastossa haaveilevan kannattaa siis keväällä pitää silmällä myös tämän projektin rekrytointeja, sillä se ei jatkune yhtä pitkälle syksyyn kuin VMI, eikä siten häiritse yhtä paljon opintoja.

Työ Valtakunnan Metsien Inventoinnissa: plussat ja miinukset

- + Tutustuu Suomen paikkakuntiin laajalla alueella
- + Tietää täsmälleen, miltä näyttää lehtomaisen kankaan männikkö, kuivatettu järvi ja kuivan kankaan kuusikko
- + Makroalueiden marja- ja sienisato on myös tarkasti havainnoitu
- + Reissukesän aikana ei helposti ehdi kuluttaa koko palkkaa
- + Työsuhdekumisaappaat

Mittasaksien toiminnan dokumentointia.

"Talvikuukausina aion omistautua dadaistiselle taiteelle."

- Kuuden kuukauden työrupeama haukkaa opinnoista käytännössä koko ykkös- ja nelosperiodin
- Myös suuri osa vapaa-ajasta kuluu viikoilla reissussa
- Makroalueiden hirvikärpäs-, hyttys- ja mäkäräbiomassat on kartoitettu tarkasti ja omakohtaisesti
- Etenemismahdollisuudet työssä vähäiset (mittaajasta ryhmänjohtajaksi), työ ei vakinaista myöskään opintojen päätyttyä
- Inhimillinen vuorovaikutus yksityiselämässä vaikeutuu, kun VMI-työntekijä kesän myötä menettää väistämättä kykynsä keskustella kenenkään kanssa mistään VMI:hin liittymättömästä. Tämä muutos on pysyvä.

Ajetaan me liisarilla eli VMI-mittaajan laulu

Minä tulin kuusikosta
ojasta ja allikosta
matalasta raiviosta hirvikärpäset takkiin sain

Vaeltelin valtateitä
reppu täynnä einesleipää
älä, rengaspaine, heitä
korjaus vie aikaa vain

Ajetaan me volkkarilla
mitataan ja ihmetellään
koealan tanhumilla
kysellään "missä 9 m menikään?"

Olen käynyt Siikaisissa
Maskussa ja, Huittisissa
ihmettelin aina missä
parhaan takeaway-kahvin join

Pipo päässä hirvikaudella
maanomistajaa kelpaa taltutella
kesällä taas kuulostella
huuhkaja kun puussa soi

Ajetaan me farmarilla
mitataan ja ihmetellään
pituuskasvukiikarilla
kysellään "missä käet pesikään?"

Kylähullu maailmalta
Stadiin suksi talven alta
kylä näytti ankeimmalta
jälleen tälleen pakahduin

Ajetaan me liisarilla
mitataan ja ihmetellään
hypsometrin viisarilla
kysellään, koska ne hyvät säät menikään?

Mittaamisen sivussa voi dokumentoida myös häivähtäviä luonnonilmiöitä kuten auringonvaloa.

Puiden lisäksi tutuksi tulee farkkuauton penkki.

FORSTIT PERHOSTEN PAULOISSA —

AHVENANMAAN TÄPLÄVERKKOPERHOS- JA HÄRMÄKARTOITUS

SAIJA PAPUNEN

Mikä veti neljä metsäylioppilasta syyskuun alussa ajamaan ja kävelemään pitkin poikin Ahvenanmaata kahden viikon ajan yhdessä yli kolmenkymmenen ympäristötieteiden ja biologian opiskelijan kanssa? Kyseessä oli täpläverkkoperhosen ja sen toisen ravintokasvin, heinäratamon, härmäsienen syyskartoitus.

Kartoitus kuljetti meitä toinen toistaan mielenkiintoisempiin paikkoihin, joihin tavallinen turisti tuskin tulisi eksyneeksi. Ahvenanmaan luonto on ehdottomasti omaa luokkaansa muihin Suomen alueisiin verrattuna: jylhät kalliot, paahteiset niityt ja kedot, lukuisat lehtipuulajit sekä lähes kaikkialla avautuva merimaisema luovat mosaiikin, jollaista ei muualta löydy. Myös floran puolesta Ahvenanmaa tarjoaa paljon nähtävää: monia paikallisia kasveja ei kasva mantereella lainkaan. Laidunlaikuilla

sai usein tehdä läheistä tuttavuutta lehmien ja lampaiden kanssa.

Kartoitus tarjosi mielenkiintoisen työn lisäksi hyvän työporukan. Opiskeluvuoteni varsin syvällä metsäkuplassa viettäneenä oli virkistävää viettää aikaa muiden alojen opiskelijoiden parissa, ja päästä tekemään maastotyötä, jolla ei ollut mitään tekemistä puiden kanssa. Kaksi viikkoa kartoituksessa kului yllättävän nopeasti, ja viimeisen työpäivän lopuksi koko joukko kerääntyi toiseen majoituspaikoistamme,

Toukkanäytettä keräämässä

Jomalan maatalousoppilaitokseen, viettämään iltaa ja käymään läpi, mitä saatiin aikaan ja mitä kerätty aineisto alustavasti indikoi. Tunnelma oli raskaasta työstä väsynyt, mutta kaikesta huolimatta hilpeä. Reippaimmat jatkoivat pikukutunneille saakka.

Varsinaisessa kartoitustyössä etsittiin täpläverkkoperhosten toukkien talvipesiä sekä heinäratamon härmää. Pesät sijaitsevat joko heinäratamon (*Plantago lanceolata*) tai tähkätädyn (*Veronica spicata*) tyvellä, yleensä mahdollisimman lämpimissä paikoissa kuten kivien ja kallioiden eteläpuolilla. Talvipesä on valkoisesta seitistä kudottu, muutaman senttimetrin mittainen ”telta”, jossa toukat horrostavat kylmän vuodenajan yli. Härmä puolestaan on heinäratamon lehdillä esiintyvä sienitauti, joka ilmenee valkoisina, täpliä muodostavina rihmastoina kasvin lehdillä. Jokaisesta löydetyistä pesästä otettiin yksi toukka näytteeksi, ja pesän sijainti merkattiin sekä tietokoneelle GPS-pisteenä että numeroidulla kepillä maastoon kevätkartoitusta varten. Myös isäntäkasveista kerättiin tietoa. Molemmista ravintokasveista arvioitiin peittävyttä ja laatua (kuivien lehtien/kasvien osuus ja korkeassa/matalassa kasvillisuudessa kasvavien kasvien osuus). Härmästä arvioitiin esiintyvyyttä (absoluuttinen ja

suhteellinen) koko heinäratamopopulaatioissa sekä lepoitioiden eli kasmoteektioiden esiintyvyyttä tautisessa populaatioissa. Lisäksi tietyiltä laikuilta kerättiin heinäratamoista siemennäyte.

Läpikäytäviä ketolaikkuja oli runsaasti ja aikaa varsin rajallisesti, joten aloitimme työt heti saapumistamme seuraavana päivänä lyhyen perehdytyksen jälkeen. Kullekin parille jaettiin lista laikuista, joiden perässä sitten huristeltiin päivästä toiseen. Työpäivistä tuli lähes poikkeuksetta hyvin pitkiä, usein 12-tuntisia. Työtahti vaihteli reilusti: pieniä, muutamasta neliömetristä hehtaariin olevia ehti tehdä hyvinkin yli 20 päivän aikana, suurempia vain muutaman, varsinkin, jos pesiä löytyi runsaasti. Saattoipa oikein suurella (esimerkiksi 5-hehtaarisessa) ja pesärikaalla kedolla vierähtää toista työpäivääkin. Paikallisten piholla ja laitumilla sijaitti myös suhteellisen paljon laikkuja, ja ruotsin kielen taito tuli tarpeeseen lupaa tiluksilla liikumiseen kysellessä ja muuten vain jutellessa.

Täpläverkkoperhosten syyskartoitusta on järjestetty vuodesta 1993 ja härmäkartoitus vuodesta 2001 alkaen. Perhosten ja härmän potentiaalisia esiintymisalueita, kuivia ketoja, on Ahvenanmaalla tietokannassa noin 4000 kappaletta, ja niistä käydään läpi vuosittain suurin osa. Työskentely tapahtuu pareissa, joissa toinen on jo

aiemmin syyskartoitukseen osallistunut kartoittaja ja toinen kokematon harjoittelija.

Syyskartoituksen ansiosta voidaan havainnoida pitkäaikaisia muutoksia täpläverkkoperhosen populaatiodynamiikassa ja useita populaatiobiologiaan liittyviä ilmiöitä voidaan tutkia Ahvenanmaan ketoverkostossa. Luonnossa toteutettuna pitkittäistutkimuksena kartoitus on maailman mittakaavassa harvinaislaatuinen. Heinäratamon härmän kartoitus puolestaan antaa tietoa epidemioiden kehityksestä luonnon populaatioissa, mikä on kansainvälisesti merkittävää tutkimusta.

Mikäli kiinnostaa päästä osaksi pitkäaikaista ekologista tutkimusta samalla keräten työkokemusta ja joulubonusta, suosittelen lämpimästi lähtemään mukaan uusia kokemuksia hankimaan. Haku syyskartoitukseen on yleensä maaliskuussa, joten kannattaa seurata tarkkaan yliopiston sähköpostilistoja kevään aikana. ■

Täpläverkkoperhosen talvipesä tähkätädylle (yllä) ja heinäratamolla

OLEMME LUOTETTAVA KUMPPANI FUKSIVUODESTA AINA ELÄKEPÄIVIIN ASTI

Me Loimussa tiedämme, että oman ammatti-identiteetin luominen ja ensimmäisen oman alan työpaikan hankkiminen voi olla työlästä. Siksi haluamme auttaa ja tukea alojemme opiskelijoita heti opintojen alkuvaiheesta lähtien!

Teemme mielellämme yhteistyötä myös ainejärjestösi kanssa! Loimusta saatte tilaisuuksiinne puhujia ja kouluttajia, jotka voivat auttaa alanne opiskelijoita eteenpäin omien suunnitelmien ja hakemusten kanssa. Ota yhteyttä oman järjestösi aktiiveihin, Loimun paikallisyhdistykseesi tai Loimun toimistoon, niin aloitetaan yhteisen tilaisuuden suunnittelu.

Fuksikampanja!
Fuksivuonna Loimuun liittyvät uudet jäsenet saavat fuksisyksyn ja sitä seuraavan kalenterivuoden jäsenyyden ilmaiseksi!

Erityisesti opiskelijoille hyödyllisiä palveluitamme ovat:

- Loimun alojen uramahdollisuuksien esittely
- Henkilökohtainen ura- ja työnhakuneuvonta
- Juuri sinulle räätälöidyt työnantajalistat ja uramahdollisuudet
- CV:n, työhakemuksen ja LinkedIn-profiilin palautepalvelu
- Työsuhteeseen liittyvä neuvontapalvelu

SYSSITSIT – SYKSYN ENSIMMÄISET SÄVELET

EETU ROSNELL

Vietettyäni viimeiset puolitoista vuotta varsin mukavasti omiin oloihini sulkeutuneena, oli selkäpuoleni alkanut vähitellen sammaloitua ja nivelet jäykistyä kuukausia kestäneistä leudoista keleistä. Maksani oli niin puhdas, että lähipuiston puliukko olisi todennäköisesti tilaisuuden tullen antanut ilomielin toisen munuaisensa siitä vastakaupaksi. Mielen-tilani vilkkaus lähenteli turpeisen suon olemusta, vaikka kaiken järjen mukaan innovaatioaikakautena nuoren parikymppisen pitäisi paraikaa päristä ja pöristä aina uutta ja uudempaa. Onnekseni muistin muuan kaihomielisen iskelmäradikaalin säveltämän laulun sanat, ja siten saatoin ilman googlailua tunnistaa vaivani. Diagnoosini oli seuraavanlainen: keskivaikean asteen *Akatiemius kumarainensis* ja viitteitä *Keinsitsenin* oireyhtymästä. Erityisen vaaralliseksi näistä tekee niiden salakavaluus; ensiksi istahtaa tekemään kurssin lopputyötä oikein ajatuksen kanssa saadakseen hyvän arvosanan, mutta seuraavaksi löytääkin itsensä pelottavan läheltä perisuomalaista lammasidylliä, jossa elämää rytmittää kuusinumeroisen asuntolainan höystämä ydinperhe-elämä ja *Limbusta* lähentelevä toimistotyö yhdeksästä viiteen. Ankean kohtaloni edessä määräsinkin itselleni lääkkeeksi vaivaan väh. 100 ml

Spiritus Fortista tai vastaavaa, 10 kappaletta Suomi-iskelmää ja pakkoilmoittautuminen Syyssitseille. Vaikeat vaivat vaativat vahvat rohdot.

Mutta miten sitsit voivat auttaa vaivaan? Yksinkertaista: Forsti on terve, jos se leikkii, ja sitsit kätevästi ovat varsin mielenkiintoinen yhdistelmä erilaisia leikkejä: huonojen pöytätapojen kuvitellaan olevan hyviä, päihtyneet esittävät selväpäisiä, humalaista hytkymistä kutsutaan koreografiaksi ja kaaoksen keskellä julistetaan järjestystä. Laulua, riemua ja rymistelyä voimajuoman tahditamana. Rehellisesti sanoen koko touhu on aivan absurdi ja suorastaan lennokasta, vaikka kaikkihan istuvat paikoillaan. Kaikessa järjettömyydessään se on siis juuri sellaista, jolla paatunutkin kaarnapää elävöittää itsensä kangistuneista kaavoistaan. Sitsit vetävätkin puoleensa samankaltaista väkeä, mikä osaltaan tekee niistä varsin unohtumattomia elämyksiä vuosi toisensa jälkeen. Sillä oletuksella siis, että ensinnäkin kykenee muistamaan illan tapahtumia vielä seuraavana päivänä. Koputan puuta.

Hyvin mieleenpainuvan Syyssitseistä oli tekemässä se, että ne olivat ensimmäiset viralliset metsäläissitsit 16 kuukauteen.

***Sitsit eivät koskaan lakkaa elämästä.
Ne ovat omien aikalaistensa näköisiä
tapahtumia, missä vanhan ja uuden
yhdistyessä syntyy aina jotain
ainutlaatuista.***

Edellisillä sitseillä metsäklimeksissa vuoden 2020 keväällä naureskeltiin muuan SARS-CoV-2:lle: ”Kun mä yskin multa koronan sä saat...” Tiedättekös muuten mitä 16 kuukaudessa ihminen voi elämässään saavuttaa? 16 kuukaudessa ihminen voi muun muassa: synnyttää n. 1,78 lasta (käytännössä mahdotonta), suorittaa 90 op edestä opintoja Helsingin Yliopiston tavoitenopeudella (vielä mahdottomampaa), oppia puhumaan ruotsia, ranskaa JA romaniaa (en tiedä miksi tekisit näin), tai katsoa Breaking Badin kaudet 1–5 melkein 188 kertaa (suosittelen). Niin paljon aikaa, mutta niin vähän sitsaamista. Oli miten oli, viime kerrasta oli pieni ikuisuus, joten juhlistaakseni tätä nappasin matkaani vajaaksi jääneen pullollisen XO-konjakkia, puin päälleni punaiset haalarit ja läksin matkaan Viikkiä kohti.

Saapuessani pelipaikoille olikin jo ehtinyt kertyä pitkä jono janoisia metsäläisiä odottamaan sitseille pääsyä. Eipä mennyt aikaakaan, kun ilmoille kajahti *Äänisen yö* ja forstit pääsivät rikkomaan kauan kestäneen tauon railakkain juhlinnoin. Metsäläiset ainakin kuudelta eri vuosikurssilta pistivät koko Latokylän raikaamaan laulukirjan klassisilla kipaleilla. Kokeneemmat forstit opettivat uusia vielä kastamattomia taimia

sitsien saloihin ja sävelmiin; toisaalta myös itsekin jouduin palautella mieleen erinäisiä seikkoja, ja samalla tuli vastaan paljon uusia... Sitsit eivät koskaan lakkaa elämästä. Ne ovat omien aikalaistensa näköisiä tapahtumia, missä vanhan ja uuden yhdistyessä syntyy aina jotain ainutlaatuista. Tätä porukkaa katsellessa voi olla varmana, että sitsit – niin kuin mekin – jatkavat voimissaan aina eteenpäin, tuli vastaan mitä tahansa, kuka tahansa.

Hulabaloota riitti aina yön pikkutunneille asti mitä parhaimmassa seurassa. Tuorein fuksikurssimme K-114 vaikutti kotiutuneen nopeasti metsäläisten riveihin ja vuosikurssi K-113 pääsi vihdoinkin maistamaan sitsaamisen tunnelmaa. Ruumiilta vältyttiin, Silvican klubi ei mennyt käyttökieltoon, eikä virkavaltaa näkynyt koko iltana... Mallisuoritus! Erityiskiitos alati reippaalle henkilökunnalle ja heidän työpanokselleen. Allekirjoittanut paransi kumaraisuutensa nyt ainakin hetkeksi ja jää odottamaan seuraavaa humua kärsivällisin elkein. Pitäkäähän hyvät lukijat lippu korkealla ja älkääkä *unohtako milloinkaan* elämää ja erotiikkaa. ■

SISU INTERNATIONAL SPORTS UNITED –

VIIKIN UUSI POIKKITIETEELLINEN JÄRJESTÖ

Viikkiin on tänä vuonna perustettu uusi upea järjestö, nimittäin Sisu International Sports United, tai tuttavallisemmin pelkkä SISU. SISUn tarkoituksena on järjestää poikkitieteellistä liikunta- ja juhlimistoimintaa viikkiläisille.

Vaikka SISU on järjestönä vielä nuori, perustuu sen toiminta pitkälle perinteelle, nimittäin viikkiläisten vuosittaiselle päätapahtumalle PM-Kisoille. PM-Kisat ovat joka syksy järjestettävät Suomen, Ruotsin, Norjan ja Tanskan *Life Science* -yliopistojen välillä järjestettävät viikon mittaiset urheilukisat. Isäntämaa vaihtuu joka vuosi ja kisajoukkueet ovat kullakin maalla noin 70 hengen kokoisia. Kisoissa urheillaan ja kannustetaan päivisin ja tietenkin juhlitaan iltaisin. Kisoja on järjestetty jo yli 70 vuoden ajan! Suomen joukkue on pääasiallisesti koostunut MMYL:n alaisten järjestöjen opiskelijoista, mutta kisaajia on tullut myös muista Viikin järjestöistä. Metsäläisetkin ovat historiallisesti olleet Suomen joukkueen mitalirohmuja. Eikä tarvitse olla mikään suururheilija kisoihin osallistuakseen, tärkeintä on innokkuus ja hyvä henki!

SISUn päätapahtumana toimii siis Suomen joukkueen järjestäminen PM-kisoihin, mutta sen ohessa SISU järjestää muuta pienempää

toimintaa. Esimerkiksi tänä syksynä SISU järjestää historialliset ”VM-kisat”, jotka ovat kotimainen versio PM-kisoista! Eri maiden sijaan kisoissa joukkueet muodostuvat ainejärjestöistä: MYO (metsätieteet), Sampsa (maataloustieteet), Lipidi (elintarviketieteet) ja VITA (taloustieteet). VM-kisoista onkin tarkoitus saada jokavuotinen perinne, ja tulevaisuudessa mukaan saadaan toivottavasti muitakin järjestöjä. Lisäksi SISU on jo järjestänyt rentoja kisailuiltoja esimerkiksi tele-tappikukkuloilla ja lisää on tulossa!

PM-kisaveteraanina voin lämpimästi suositella SISUn toimintaan osallistumista (varsinkin kisatiimiin liittymistä!). Kisaviikot ovat hauskin mitä opiskelijana olen tehnyt, samalla pääset tutustumaan kanssapöytätoimintaan muista järjestöistä ja muista maista!

Jos SISUn toiminta kiinnostaa, klikkaa Instagramissa seurantaan tili ”viikinkarhuofficial” ja Facebookista SISUn löytää ”Sisu International Sports United” nimellä. Jäseneksi voit liittyä tilien bioista löytyvällä linkillä. Jäsenyys maksaa vaivaiset 5 € ja kestää koko opintojesi ajan! Jäsenyydellä varmistat, että olet etusijalla kaikissa SISUn tapahtumailmoissa. ■

Otto Liutu

PM-kisaintoilija ja SISUn perustajajäsen

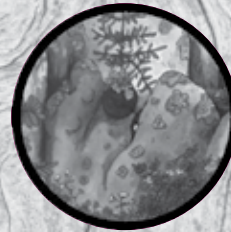

Menestystäkin saatiin!

Suomen joukkueen ryhmäkuva

KYSY ANTERO VIPUSELTA

Seilaako purtesi maailman meriä käsittämättömyyden rannattomassa sumussa? Älä huoli, sillä airoina matkallasi toimii tänään Kalevalan mahtavin tietäjä, Antero Vipunen. Hän vastaa jokaiseen mieltäsi piinaavaan kysymykseen tieteellisen akkurantisti ja ennen kaikkea hyvää journalistista tapaa noudattaen. On tullut aika kääntää nokka kohti faktatiedon turvallista satamaa ja kiinnittää tikkaat laituriin.

Miksi ihmisestä on tullut niin ylimielinen laji? Eikö voitaisi edelleen elää nöyränä ympäröivälle luonnolle ja maailmankaikkeudelle?

Rakas kysyjä, ihmisen ylimielisyys juontaa juurensa yliturvonneisiin aivoihimme ja turhan näppäriin peukaloihimme, joiden avulla aloimme kehittää taitojamme ja sitä myötä egoamme. Olisimmepa pysyneet puussa.

Onko MYOlla kahvia varastossa? Meneekö se huonoksi? Kuinka pahalta se maistuu ensi syksynä?

Hyvä kysyjä, edes Vipusen mahtava tietämys ei ylety MYOn kahvivaraston tummanruskeisiin syövereihin. Sen voin kuitenkin suurella varmuudella sanoa, että forstien kahvinkulutus on niin korkeaa, ettei mikään kahvi ehdi heidän käsissään vanhentua. Ja kahvi maistuu luonnollisesti aivan yhtä pahalta kuin ennenkin, sillä syy ei ole poroissa vaan Metsätieteiden talon ilmassa, jossa leijailevat sampsalaisten hikihiukkaset löytävät tiensä myös kertsille ja imeytyvät siellä keitettyyn kahviin.

Kaunis kansallisromanttinen maisema.

EVIRAN OIKOPOLUN TARINA JATKUU

OTTO LIUTU

Viime tammikuussa Viikki pääsi Helsingin Sanomien sivuille, kun Ruokaviraston pihan poikki leikkaava oikopolku oli sisukkaasti pidetty auki kaivamalla auraslumikasan läpi kapea kanjoni. Vuoden ensimmäisessä Forstihuudossakin käsiteltiin tätä merkittävää kulttuuritekoa, mutta lumien sulettua oikopolun saaga unohtui hetkeksi ihmisten mielistä.

Parkkipaikan ympärille pystytetty polvenkorkuinen aita näytti kuluneen kesän aikana ajoittain hyvinkin huteralta aidanjalkojen kohotua löyhästi maasta. Aita kuitenkin pysyi sitkeästi pystyssä opiskeluidenkin alettua. Sitten eräänä

syyspäivänä monen viikkiläisen lounasreissu sai ylimääräisen positiivisen vivahteen: oikotien kohdalla oleva osuus aidasta oli purettu pois ja nostettu nättisti Ruokaviraston seinän viereen paljon paremmalle sijainnille. Matkat kertsille ja Ladonlukkoon taittavat Silvicalta taas noin 10 sekuntia nopeammin, vaatimatta ylimääräistä akrobatiaa.

Vielä ei ole varmaa onko oikopolkufanien erävoitto pysyvä, vai antoiko kaupunki väliaikaisesti siimaa ennen kuin tilalle pystytetään jyrkempi muuri. Oli miten oli, tilanteen hedelmistä kannattaa nauttia sen ollessa vielä mahdollista. ■

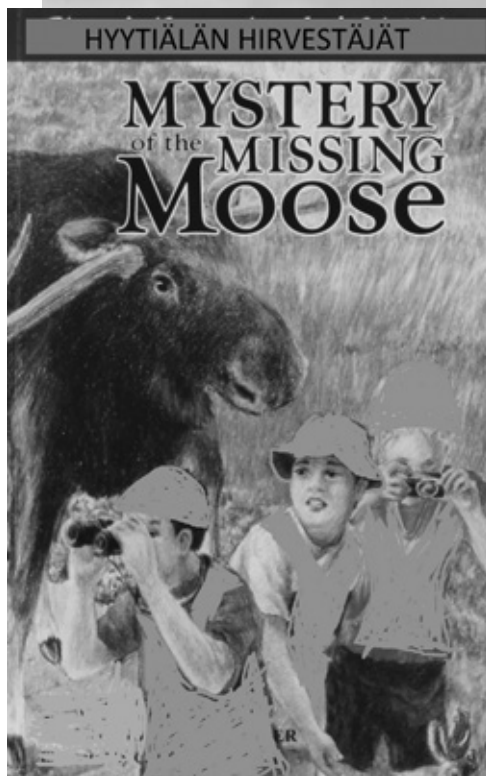
JAHTIVOUDIN PALSTA

Hyytiälän hirvestäjien nousu ja tuho

Juuh, elikkäs. Tämän kauden ensimmäisen jahdin ollessa takana mielessä pyöri vain yksi kysymys: mihin ne hirvet menivät? Vaikka ajoketju toimi erittäin hyvin, varsinkin loppua kohden, ja hirviäkin lauantaina nähtiin jonkin verran, ei saalista tullut. Takana on siis ensimmäinen hirvetön ajomiesjahti Hyytiälässä vuoden 2015 jälkeen, kuten jahtivouti emeritus **P. Peltonen** muisteli. Ensin se kuuluisa suurkaato ja nyt tämä, kaiken kaikkiaan lupaava alku tuoreen jahtivoudin uralle. Nollatuloksesta huolimatta jahdin teknisessä toteutuksessa ei ollut moitittavaa, pesen siis käteni tästä.

Mistä hirvikato sitten johtui? Vaikka ei ole hyvien tapojen mukaista syyttää muita, niin henkilökohtaisesti pidän hirvettömyydestä vastuussa Suomen partiolaisia, linnunmetsästäjiä ja Komatsua. Onneksi Hirvi- ja Taimijuhlien lihat olivat olemassa jo viime vuodelta, muuten söisimme hyvin laihaa hirvisoppaa. Juhlien jälkeen onkin sitten tiedossa kova revanssi Hyytiälän hirvien kanssa.

Jahtivoutinne
Matias Virta

TIEDOTTAJAN PALSTA

Moi!

Syksy on jo pitkällä ja niin varmasti kuin lehdet putoavat puista, myös tapahtumakalenteri tulee olemaan täynnä koko loppuvuodeksi! On ollut ilahduttavaa huomata, että olemme päässeet jo hie- man lähemmäs niitä vanhoja hyviä aikoja tapahtumien suhteen (onpa tuota C-grundin kuuluisaa tanssilattiaakin moni päässyt jo koettamaan). MYOn hallituksessa tämä tarkoittaa kiireistä, mutta erittäin palkitsevaa aikaa. Hirvi- ja taimijuhlat pystytään näillä näkymin järjestämään ja pikkujoulukausi lähestyy myös kovaa vauhtia. Tarkkailkaa siis sähköpostia ja seuratkaa somekanavia.

Mukavaa syksyä!

Tiedottajanne **Riina**

Tulevia tapahtumia:

- 2.11. MMYL:n Fuksiaiset ja haastajaiset
- 4.11. Laulukirjan läpilaulajaiset
- 10.11. Hirvi- ja taimijuhlat
- 17.11. Sauna-approt